

Potrójny sukces radzieckich dyskobolek

Kiszka wyeliminowany Potrzebowski w półfinale

I - 1 Treclair (Australia) - 10,3
 II - 11 Bally (Francia) - 10,7
 III - 10 Koelew (Bułgaria) - 10,8
 IV - 11 Ballew (Anglia) - 10,4
 V - 10 Vettori (Węgry) - 10,4
 VI - 11 Jack (Anglia) - 10,8
 Galan (Argentyna) - 11,0
 10,7 Csanyi (Węgry) - 10,3
 Kiszka był trzeci i został wreszcie
 minowany.
 10,7 Hossoda (Japonia) - 11
 VII - 11 Suchartew (ZSRR) -
 10,7 2 Saak (Holandia) - 10,9
 VIII - 10 Kucharski (Kuba) -
 10,9
 IX - 11 Zandi (Niemcy zach.) -
 10,7 2 Aslan (Pakistan) - 10,8
 X - 11 Bragg (USA) - 10,5
 2 Xell (Szwajcaria) - 10,8
 XI - 11 Kucharski (USA) - 10,4
 2 Pinto (Indie) - 10,9
 XII - 11 Smith (USA) - 10,4

Elmłnmacje w biegu na 800 metrów sukces Polakowi przyspieszeni, który zakwalifikował się do półfinału. Frontalnym przesłaniem wyniki przedbiegów:

- I - 1) Wolfbrandt (Szwecja) 1,53,3.
- 2) Webster (Anglia) - 1,54,0.
- 3) Mould (Szwecja) 1,55,3.
- 4) M. Hall (Nowa Zelandia) - 1,56,2.
- II - 1) Whitfield (USA) - 1,51,0.
- 2) Potrzebowski (Polska) - 1,52,0.
- 3) Mould (Szwecja) 1,52,7.
- 4) G. ja (Finlandia) - 1,53,5.
- 5) G. ja (Turcja) - 1,55,9.
- 6) Del Rio (Cuba) - 1,57,6.
- III - 1) Hutchins (USA) - 1,54,0.
- 2) Gieses (USA) - 1,54,4.
- 3) Bakos (Węgry) - 1,54,5.
- 4) Korol (Polska) - 1,54,7.
- IV - 1) Pearson (USA) - 1,51,0.
- 2) Pearson (USA) - 1,51,6.
- 3) Steines (Niemcy szach) - 1,52,0.
- V - 1) Ring (Szwecja) - 1,51,0.
- 2) Wint (Jamaika) - 1,54,3.
- 3) Millan (Australia) - 1,55,4.

W dwóch bez sternika Po-

Pilkarze Austrii pokonali Finlandię

Pierwszą konkurencją, rozegraną na stadionie olimpijskim w Helsinkach po uroczystym otwarciu Igrzysk, był mecz piłki

W czasie pożegnania dele-
gacji, drugo nie milkiły okrzy-
ki na cześć wielkiego przyjaciela
i młodzieży, towarzysza
Ięslawa Bieruta.

LODZI

muje Zarząd Okręgu LL w
dzi, ul. 22 Lipca 1-3.

DYŻURY APEK

Dziściszej nocy dyżurują
stopnia 40. Przelaz
Zielona 28, Piotrkowska 235, Zi-
ska 146, Nowotki 13, Łagiew-
120, Dąbrowskiego 24b, Al-
cuskiej 48.

tych dzis dzurzyne przez cala
Nipital im. Curie-Skłodowskiej
ul. Curie-Skłodowskiej 15.

TEATRY
i kina

**PAŃSTWOWY TEATR WOJEWÓDZKI
POLSKIEGO** — „Grzech”
godz. 19
Pozostałe teatry nieczynne.

BAJKA — „Na arenie” — g.
18, 20
BALTYK — „Pod niebem Sycylii”
godz. 16.30, 18.30, 20.30
GDYŃIA — „Program nauki
o światowy nr 34-32, „Dziękuję
ci, raduję cię”
cie, ze...” „Wielki redykc
17, 18, 19, „Dziękuję
Słowacki” — godz. 20. Pro
cia „młodych” „Kopciusz
godz. 16.
MELODA GWARDIA — „Go
dod. „Nauka bliziej życia”
godz. 15, 15, 20
MUZA — „Pani Deryn” — g.
18, 20

1 MAJONA – „Wesołe kumoszki”
gdz. 16, 18, 20, 20, 20, 20
POLAJA – „Sekretarz Re-
mu”, dod. „Czy wiecie, że”
gdz. 16, 18, 20, 20, 20, 20
PRZEDWIOSNIE – „Na granic-
y”
REKORD – „Nieczynne z po-
remontu”
ROMA – „Ulica graniczna”
gdz. 18, 20
SOLNIZ – „Orzeł Kaukazu”
II sez. – gdz. 19
STYLOWY – „Warszawa, ma-
miera” – gdz. 17, 20, 20
SWIT – „Dni i noce”
TATRY – „Wesola trójka”
gdz. 16, 18, 20
WISLA – „Naprzód młodzi
światki” – gdz. 15, 16, 18
WOLNOSTARZ – „Matruzyna
tortki” – gdz. 16, 20, 18, 20,
16, 20, 18, 20, 20
ZACZAJ – „Nieczynne z po-
remontu”

V - 1) Mac Kennley (Jamajka) - 10,7, 2) Csanyi (Węgry) - 10,9.
Klaska był trzeci i został wyeliminowany.

VI - 1) Tabak (Izrael) - 10,9, 2) Hosoda (Japonia) - 11.

VII - 1) Suchariew (ZSRR) - 10,7, 2) Saat (Holandia) - 10,9.

VIII - 1) Chacon (Kuba) - 10,5, 2) Beach (Jamajka) - 10,9.

IX - 1) Zandt (Niemcy zach.) - 10,7, 2) Aslam (Pakistan) - 10,9.

X - 1) Bragg (USA) - 10,5, 2) Wabell (Szwajcaria) - 10,9.

XI - 1) Remington (USA) - 10,9
 2) Pinto (Indie) - 10,9.
 XII - 1) Smith (USA) - 10,6.
 2) Porthault (Francja).

* * *

Eliminacje w biegu na 800 m przyniosły sukces Polakowi Piotrze Bobakowi, który zakwalifikował się do półfinału. Poniżej załączamy wyniki przedbiegów:

I - 1) Wolfbrandt (Szwecja) - 1,55,3
 2) Webster (Anglia) - 1,55,5
 3) Modoj (ZSRR) - 1,55,8
 4) Marsden (Nowa Zelandia) - 1,56,2.

II - 1) Whitfield (USA) - 1,52,3
2) Potrzebowski (Polska) - 1,52,4
3) White (Anglia) - 1,52,7, 4) Tal-
ja (Finlandia) - 1,52,9, 5) Goke-
(Tureja) - 1,53,9, 6) Del Rio (Ku-
ba) - 1,57,6.

III - 1) Hutchins (Kanada) -
1,54,5, 2) Barnes (USA) - 1,54,5, 3)
Bakos (Węgry) - 1,54,5, 4) Korba-

(Polska) — 1,54,7.
IV — 1) Pearman (USA) — 1,51,8
2) Czewgun (ZSRR) — 1,51,8, 3) Steines (Niemcy zach.) — 1,52,7.
V — 1) Ring (Szwecja) — 1,53,6
2) Wint (Jamajka) — 1,54,2, 3) Millan (Australia) — 1,55,4.

Kocerka jako drugi

Wczoraj rozpoczęły się również eliminacje wioślarskie.

Do półfinałów kwalifikują się przedbiegów po dwie osady (po konani walczą w repasażu). W je

W czwórkach bez sternika w 1. przedbiegu Polska zajęła 3 miejsce za Jugosławią i Finlandią, uzyskując czas — 6:43.

— 6,37,8, 3) Anglia — 6,39,2.
II — 1) Jugosławia — 6,34,4, 2) Finlandia — 6,42,7, 3) Polska — 6,43,0.
W dwójce bez sternika Polskę wskutek zderzenia się z Włochami została zdyskwalifikowana.

**Pilkarze Austrii
pokonali Finlandię**

Pierwszą konkurencją, rozegraną na stadionie olimpijskim w

Helsinki po uroczystym otwarciu Igrzysk, był mecz piłkarski Finlandia — Austria. Spotkanie zakończyło się zwycięstwem Austrii 4:3 (2:3).

rodzenia

W czasie pożegnania delega

tów, długo nie milkły okrzyki
na cześć wielkiego przyjaciela
młodzieży, towarzysza Bo-
lesława Bieruta.

ŁÓDŹ

muje Zarząd Okręgu LL w Ło
dzi, ul. 22 Lipca 1-3.

DYŻURY APTEK

Dzisiejszej nocy dyżurują następujące apteki: Przejazd 1, Zielona 28, Piotrkowska 225, Zielńska 146, Nowotki 12, Łagiewnicka 120, Dąbrowskiego 24b, Al. Kosciuszki 48.

Dyżur położniczo-ginekologiczny: dziś dyżuruje przez całą dobę Szpital im. Curie-Skłodowskiej ul. Curie-Skłodowskiej 15.

 **PAŃSTWOWY TEATR WOJSK.
POLSKIEGO — „Grzech“**
godz. 19
Pozostałe teatry nieczynne.

BAJKA - „Na arenie” - godz.
18, 20
BAŁTYK - „Pod niebem Sycylii”
godz. 16.30, 18.30, 20.30
GDYNIA - „Program naukow-
oświatowy nr 34-52, „Dro-
gę dźwięku radiowego”, „Czy wi-
cie, że... „Wielki redyk”
godz. 17, 19, 21, 23

godz. 17, 18, 19: „Dziwczyna z Słowacji” — godz. 20. Program dla najmłodszych: „Kopciuszek” — godz. 16.

MŁODA GWARDIA — „Gość dod. „Nauka bliżej życia” — godz. 16, 18, 20

MUZA — „Pani Dery” — godz. 18, 20

1 MAJA — „Wesołe kumoszki
Windsoru" — godz. 17.30, 19.30
POLONA — „Sekretarz Rejk
mu", dod. „Czy wiecie, że..
godz. 16.30, 18.30, 20.30
PRZEDWIOSNIE — „Na granicy
godz. 18, 20
REKORD — Nieczynne z powo

ROMA — „Ulica graniczna”
godz. 18, 20
SOJUSZ — „Orzeł Kaukazu”
II ser. — godz. 19
STYLOWY — „Warszawska Pr
miera” — godz. 17.30, 20
ŚWIT — „Dni i noc” — god

TATRY — „Wesola trójka”
godz. 16, 18, 20
WISŁA — „Naprzód młodzie
świata” — godz. 15.45, 18, 20
WŁOKNIARZ — „Małżeństwo a
torki” — godz. 16.30, 18.30, 20
WOLNOŚĆ — „Akcja B” — go
16.30, 18.30, 20.30

ZACHETA - Nieczynne z powodu remontu.

16-19, dział korespondentów, listów iโทร. Druk RSW „Prasa”. Zwrócić do „Ruch”. D-3-19902

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor creases and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page is bound, and the overall tone is a warm, off-white or light beige.

W

SEJM DYSKUTUJE NAD PROJEKTEM KONSTYTUCJI

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest konstytucją nowego, socjalistycznego typu

Przemówienie posła Jędrzychowskiego (PZPR)

Analizując pokrótce Konstytucję 3 Maja 1791 r. oraz konstytucję okresu międzywojennego — mówca wskazuje, że dotychczasowe konstytucje polskie utrzymywały prawie ustrój oparty na wyższości wielkiej własności ziemskiej, niepracy i pracy, a nie na pracy i pracy. Należało do tego, aby ustawa o ustroju państwa była zgodna z interesami państwa, a nie z interesami państwa. Należało do tego, aby ustawa o ustroju państwa była zgodna z interesami państwa, a nie z interesami państwa.

W przeciwieństwie do konstytucji burżuazyjnych, które wykluczały z udziału w życiu państwa i w życiu państwa, konstytucja socjalistyczna jest konstytucją, która wyklucza z udziału w życiu państwa i w życiu państwa, konstytucja socjalistyczna jest konstytucją, która wyklucza z udziału w życiu państwa i w życiu państwa.

Krańcową rozbieżność pomiędzy naszą nową Konstytucją a konstytucjami burżuazyjnymi polega na tym, że dotychczasowe konstytucje polskie utrzymywały prawie ustrój oparty na wyższości wielkiej własności ziemskiej, niepracy i pracy, a nie na pracy i pracy.

O istnieniu wyzyskiwania i wyzyskiwania, o nierównościach społecznych, o zabezpieczeniu i zabezpieczeniu, o niebezpieczeństwie i niebezpieczeństwie, o niebezpieczeństwie i niebezpieczeństwie, o niebezpieczeństwie i niebezpieczeństwie.

W przeciwieństwie do konstytucji burżuazyjnych, które wykluczały z udziału w życiu państwa i w życiu państwa, konstytucja socjalistyczna jest konstytucją, która wyklucza z udziału w życiu państwa i w życiu państwa.

Podobnie jak kosmopolityzm w konstytucjach burżuazyjnych, który ogranicza się do szowinizmu i rasizmu, w Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej głęboko międzynarodowy i międzynarodowy.

Naród polski w dyskusji konstytucyjnej dał wyraz jednemu i przywiązaniu do naszego

ustroju prawdziwej, ludowej demokracji, w którym masom ludowym są gospodarzami kraju, który pozwala na niespotykaną dotychczas w dziejach Polski mobilizację wysiłku całego narodu dla zwycięskiego wykonania wielkiego planu u-
przemysłowania kraju, planu budowy podstaw socjalizmu.

Uchwalenie Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — kończy mówca — będzie nowym czynnikiem w rozwoju naszego państwa i w rozwoju naszego narodu.

Klasa robotnicza kierowniczą siłą narodu

Przemówienie posła Dworakowskiego (PZPR)

Nawiązując do słów Prezydenta Bieruta mówca stwierdza, że obecna Konstytucja jest uświęceniem 70-letniej walki polskiej klasy robotniczej.

Od pierwszej chwili swego wystąpienia na widowni politycznej klasa robotnicza była wierna bojowniczą wolności narodu polskiego, nieugiętym wrogiem jego ciemniców. W latach 70-tych ubiegłego stulecia, wtedy, gdy klasy wy-

stępujące Polski szły na ugodę i współpracę z zaborcami, nieśmiertelny „Wielki Proletariat” był jedną siłą polityczną, która stanęła do nieprzejednanej walki z mocarstwami zaborczymi.

Socjal - Demokracja Królestwa Polskiego i Litwy rozwijała szeroką działalność rewolucyjną wtedy, gdy burżuazja i obszarnictwo polskie pod wodzą Dmowskiego przechodziło na tory jawnego wysługiwania się caratowi. Owczesna PPS na czele z Piłsudskim, usiłująca sprostać proletariatu polski na manowce „współpracy” z imperializmem austriackim i niemieckim, o-
słabiła polski ruch robotniczy, ale nie potrafiła rozbić rewolucyjnego trzonu polskiego proletariatu zespólnego pod sztandarami SDKPiL.

Wielka burza rewolucyjna 1905 r. wykazała, że polska klasa robotnicza dzięki rewolucyjnej działalności SDKPiL wyrosła w swej większości na klasę mobilizującą najszerze mas ludowe do walki przeciw caratowi, do walki o wyzwolenie społeczne i narodowe.

Rewolucyjny ruch robotniczy Polski był wyrazicielem interesów narodu polskiego, również w latach pierwszej wojny imperialistycznej, wtedy, kiedy burżuazja polska nawoływała mas ludowe do przelewania krwi w imię interesów państwa — gniebieli polski. Tylko rewolucyjny ruch robotniczy wniósł wtedy w Polskę wysoko szanowaną walkę przeciw wojnie imperialistycznej.

Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa była dobitnym dowodem słuszości polityki polskiego rewolucyjnego ruchu robotniczego. Młode rewolucyjne państwo radzieckie przekształciło traktaty rozbiorowe, przywraca Polsce niepodległość.

Mówca przypomina dalej dzieje walki Komunistycznej Partii Polski — spadkobiercy bojowych tradycji polskiej klasy robotniczej.

Wzrósł 1939 r. raz jeszcze wykazała, że klasy wyzyskujące zdradzają interesy narodu, że walczą o niepodległość i bronią jej potrafią jedynie mas pracujące z bohaterką klasą robotniczą na czele.

W ciemną noc hitlerowskiej okupacji panowie Sosnkowsy, Mikolajczykowie i Kwapiński organizując siły zbrojne w kraju, rzekli o walce z okupantem, prowadząc w rzeczywistości politykę ugody z hitlerizmem przeciw demokratycznym siłom narodu.

W tym samym czasie, kiedy Komorowscy i Mikolajczykowie szli na ugodę z hitlerowskim okupantem, proletariatu polski pod kierownictwem Polskiej Partii Robotniczej organizował naród do walki z hitlerowskimi ludobójcami o niepodległość Polski. Bojowa hasła, jakie wysunęła PPR w okresie okupacji porwały szerokie masy naszego społeczeństwa do walki o wyzwolenie.

Utworzenie pod przewodnictwem naszego Prezydenta towarzysza Bieruta Krajowej Rady Narodowej jako jednej prawdziwej reprezentacji narodu polskiego było dalszym etapem konsolidacji sił demokratycznych, organizowania szerokiego frontu narodowego pod kierownictwem klasy robotniczej.

Dojrzałość polityczna, rewolucyjna czujność i wierność polskiego ruchu robotniczego zasadom marksizmu - leninizmu unięściła usiłowania grupki odchyleńców, kierowanej przez Gomułkę, zmierzających zepchnąć linię polityczną PPR i KRN na drogę oportunistyczną i podporządkowania się burżuazji.

Tak polska klasa robotnicza, zachowując jasną i wyraźną linię klasową, nie przelała się w budowniczość socjalizmu.

Polska Zjednoczona Partia Robotnicza wzmacnia swój wysiłek w dziedzinie poprawienia warunków życia robotników, gdyż jej obowiązkiem jest troska o warunki materialne i kulturalne klasy robotniczej.

W dyskusji nad projektem Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wzięła

Historyczny rodowód Konstytucji

Przemówienie posła Kulczyńskiego (SD)

Rodowód historyczny Konstytucji wywodzi się z walki o wolność ludu, o prawa ludu, o władzę dla ludu, walki pełnych bohaterstwa i dramatycznego napięcia, trwających przez długie wieki na gruncie przeciwstawienia interesów mas ludowych i klas pasywnych.

Już w wieku XVI — w dobie Polski Jagiellońskiej — zdawało się, że w złoty wiek kultury, sztuki i pomyślności powszechnej podnoszą się głosy takie jak Frycza-Modrzewskiego i Stanisława Orzechowskiego o tym, że prawa tylko „pożytkom wielkich panów służą, a biedotę niepożytkiem trapią”.

W 100 lat później toczą Polskę rak wyższości i niewoli chłopów doprowadza do krwawej walki, którą zwracają w wiek XVII, aby później, po rozbiorach, zaswiecić łunę rzeki galicyjskiej, zagrzebieć bunt chłopów „ślaskich, powrońskich, strajków chłopskich”.

Podobnie jak kosmopolityzm w konstytucjach burżuazyjnych, który ogranicza się do szowinizmu i rasizmu, w Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej głęboko międzynarodowy i międzynarodowy.

Naród polski w dyskusji konstytucyjnej dał wyraz jednemu i przywiązaniu do naszego

Chłop-współgospodarzem Polski Ludowej

Przemówienie posła Ozgi-Michalskiego (ZSL)

Obszarnictwo — mówi pos. Ozgi-Michalski — stanowiło mniej niż 1 proc. gospodarstw, miało w swym posiadaniu połowę całej ziemi w Polsce. W czasie tym było 2.700.000 bezrolnych, pracujących jako fizycyjni najemnicy u obszarników.

Zubobiał lud, pozbawiony prawa do nauki, odcięty od państwa konstytucyjnego, od prawa publicznego — walczą. Walka chłopstwa walczyła się z walką, prowadzoną przez klasę robotniczą. Rewolucyjny strajk chłopów ostatnich lat przedwojennych były prowadzone pod przewodnictwem klasy robotniczej.

Osiem lat minęło, gdy Manifest Lipcowy zrealizował idee strajków chłopów. Rezultatem było przekazanie chłopom dekretu państwa ludowego, który obywateli, nie ma nic do ukrywania.

Porównaniu z olbrzymim napięciem sił ze strony klasy robotniczej, która niesie na swoich barkach ciężar gigantycznego uprzemysłowania kraju, wieś jako całość pozostaje w tyle za ogromnym wysiłkiem i ofiarnością robotników. Musi być prowadzona walka o stałe umocnienie spójności między miastem a wsią. Trzeba uruchamiać wszystkie rezerwy wzrostu produkcji kwiące w indywidualnych gospodarstwach. Trzeba walczyć o towarowość produkcji rolniczej, o sumienne wykoonywanie obywateli, nie ma nic do ukrywania.

Mimo swojej młodości i mimo wielu trudów, na które napotykały, spółdzielnie produkcyjne osiągnęły już poważne sukcesy. Na wsi polskiej działa dzisiaj przykład i

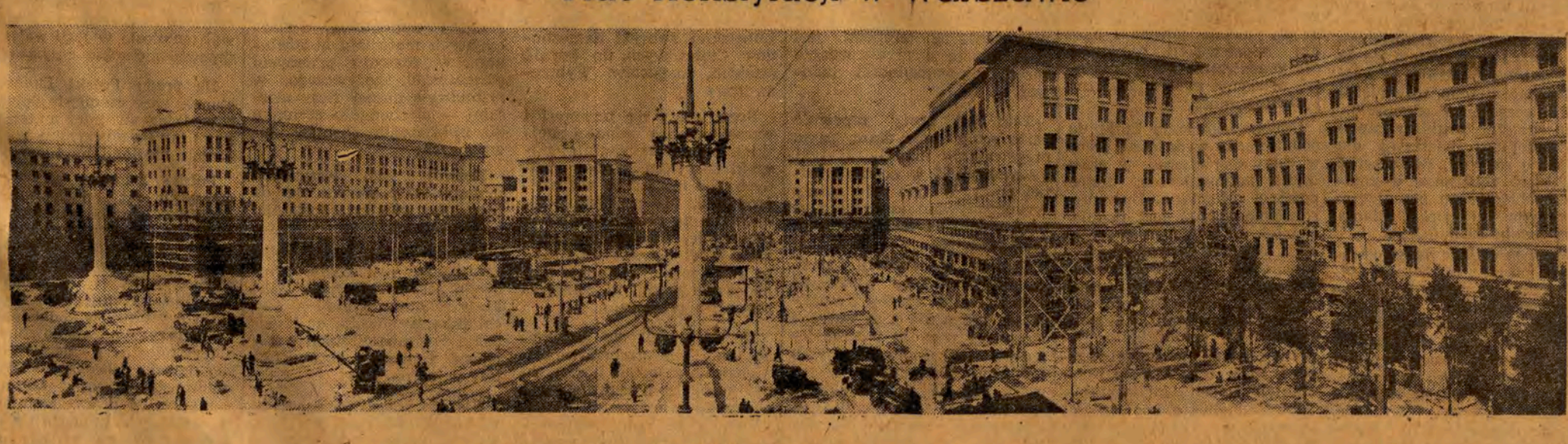
porównaniu z olbrzymim napięciem sił ze strony klasy robotniczej, która niesie na swoich barkach ciężar gigantycznego uprzemysłowania kraju, wieś jako całość pozostaje w tyle za ogromnym wysiłkiem i ofiarnością robotników. Musi być prowadzona walka o stałe umocnienie spójności między miastem a wsią. Trzeba uruchamiać wszystkie rezerwy wzrostu produkcji kwiące w indywidualnych gospodarstwach. Trzeba walczyć o towarowość produkcji rolniczej, o sumienne wykoonywanie obywateli, nie ma nic do ukrywania.

Odmienność obecnej struktury gospodarczej wsi w porównaniu ze strukturą przemysłu każe walczyć o umocnienie i dalszy rozwój PGR, POM i spółdzielni produkcyjnych.

Mimo swojej młodości i mimo wielu trudów, na które napotykały, spółdzielnie produkcyjne osiągnęły już poważne sukcesy. Na wsi polskiej działa dzisiaj przykład i

porównaniu z olbrzymim napięciem sił ze strony klasy robotniczej, która niesie na swoich barkach ciężar gigantycznego uprzemysłowania kraju, wieś jako całość pozostaje w tyle za ogromnym wysiłkiem i ofiarnością robotników. Musi być prowadzona walka o stałe umocnienie spójności między miastem a wsią. Trzeba uruchamiać wszystkie rezerwy wzrostu produkcji kwiące w indywidualnych gospodarstwach. Trzeba walczyć o towarowość produkcji rolniczej, o sumienne wykoonywanie obywateli, nie ma nic do ukrywania.

Plac Konstytucji w Warszawie

Panorama placu Marszałkowskiej Dzielnicy Mieszkaniowej w przededniu uroczystości otwarcia.

SEJM DYSKUTUJE NAD PROJEKTEM KONSTYTUCJI

Wyraz niezłomnej woli zabezpieczenia pokoju

Przemówienie posła Langego (PZPR)

Projekt Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — rozpoczął swe przemówienie tow. Lange — stwierdza, że Sejm Ustawodawczy RP uchyla Konstytucję w celu: „Zacisnienia przyjaźni i współpracy między narodami, opartych na sojuszu i braterstwie, które łączy dziś narody z miłującymi pokój narodami świata w dążeniu do wspólnego celu — uniemożliwienia agresji i utrwalenia pokoju światowego”. Wymieniona deklaracja jest wyrazem realnych stosunków społecznych, wewnętrznych i międzynarodowych, które sprawiły, że Polska stała się „trudnym, ogniwem wielkiego światowego obrotu pokoju i postępu”.

Revolucja ludowa — demokratyczna, która obalila panowanie obywateli i wielkiego kapitału, stworzyła podstawy prawdziwej niepodległości narodu polskiego.

Wyzwolenie ziem polskich przez Armię Czerwoną i Wojsko Polskie umożliwiło ludowi pracującemu zdobycie władzy i zorganizowanie państwa ludowego. Wyzwolenie Polska etapuła po stronie obrotu pokoju i postępu społecznego.

Po zinstytucjonalizowaniu wzrostu kł obrotu pokoju w wyniku drugiej wojny światowej i w okresie „późnego” „młodego kontynentu”.

Miejsce Polski w światowym obrotu pokoju i postępu określa jej polityka, której kamieniem węgielnym jest nierozdzielny sojusz i przyjaźń z Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej. Zawarty w dniu 21 kwietnia 45 r. „Układ o przyjaźni, pomocy i współpracy” między ZSRR a Rzeczpospolitą Polską stanowi punkt zwrotny w dziejach narodu polskiego. Uregulował on na bazie sprawiedliwości i przyjaźni stosunki między narodem polskim a narodem rosyjskim, ukraińskim, białoruskim i litewskim. Układ ten gwarantuje skutecznie bezpieczeństwo Polski. Układy „o przyjaźni, pomocy i współpracy” między Polską a Czechosłowacją, Węgry, Rumunią, Bułgarią i Albanią oraz układy tych krajów ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej, tworzą sieć gwarantującą bezpieczeństwo wszystkich krajów demokracji ludowej. Ich charakter obronny różni układy te w sposób zasadniczy od agresywnych układów bloku atlantyckiego.

Dalszym przejawem pokojowej polityki Polski Ludowej jest zawarty w roku 1950 „Układ między Rzeczpospolitą Polską a Niemiecką Republiką Demokratyczną o wytyczeniu ustalonej i istniejącej polsko-niemieckiej granicy państwowej”, który otwiera nową erę przyjaźni i współpracy między narodem polskim a narodem niemieckim.

Na gruncie nowego typu stosunków między państwami,

odpowiadających duchowi socjalistycznej międzynarodowości i wzajemnej korzyści, jak również ścisła współpraca w dziedzinie kultury, ważnym organem tej współpracy jest Rada Wzajemnej Pomocy Gospodarczej.

Na skutek rozwoju nowego socjalistycznego typu stosunków między państwami zmienia się zasadniczo międzynarodowa pozycja Polski. Przedwzrostła Polska nie miała przyjaźni z państwami z zadaniami gospodarczymi i socjalistycznym przekształcaniu ustroju społecznego. Polska dąży do utrzymania i rozbudowy pokojowych stosunków ze wszystkimi krajami.

O niezłomnej woli mas pracujących i całego narodu polskiego utrzymania pokoju świadczy 18 milionów podpisów zebranych pod Apelem Sztokholmskim oraz 18 milionów głosów oddanych za Apelem Światowej Rady Pokoju.

Wola narodu polskiego zachowania pokoju znalazła swój wyraz w uchwale Sejmu Ustawodawczego z dnia 29 grudnia 1950 r., która stwierdza, że „Sejm Ustawodawczy RP popiera w całej pełni propozycję II Światowego Kongresu Obróbki Pokoju, zmierzającą do przywrócenia i utrzymania zaufania między wszystkimi krajami, niezależnie od ustroju społecznego”.

Znalazła ona również wyraz w ustawie z dnia 29 grudnia 1950 r. o obrocie, że art. 75 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przewiduje udzielanie azylu obywatelom państw obcych, prześladowanym za działalność w obronie pokoju.

Gwarancja poszanowania woli narodu zachowania pokoju, zawarta w art. 28 Konstytucji, która głosi: „Postanowienie o stanie wojny może być podjęte jedynie w razie dokonania zbrojnego napadu na Polskę Rzeczpospolitą Ludową albo gdy z umów międzynarodowych wynika konieczność wspólnej obrony przeciwko agresji”.

Pokojowa polityka Polski Ludowej oparta jest na przekonaniu o możliwości pokojowej współpracy i pokojowego współżycia różnych systemów politycznych i gospodarczych. Doświadczenie II wojny światowej wykazało, że odmiennosc systemów politycznych — gospodarczych nie stanowi przeszkody dla wspólnej obrony państw przeciwko agresji.

Polska — jak powiedział Prezydent Bierut na VII Plenum KC PZPR — przestała być krajem biednym, bez-

bronnym i niezaradnym. Jej nowa Konstytucja wyraża niezłomną wolę narodu wykonania wielkich i trudnych zadań zabezpieczenia trwałego pokoju dla całej ludzkości, wyraża głębokie zrozumienie, że wojna nie jest nieuniknionym zjawiskiem, lecz że człowiek może pokonać żywioł imperializmu. Drogowskazem tu są słowa Józefa Stalina: „Pokoju zostanie utrzymany i utrwalony, jeżeli narody ujmą w swe ręce sprawę utrzymania pokoju i będą jej bronić do końca”.

Rady narodowe — ośrodkiem w walce o zwycięstwo socjalizmu

Przemówienie posła Albrechta (PZPR)

Istotą ustroju, którego zasady prawne określa projekt Konstytucji stanowi fakt, że władza leży w rękach mas pracujących. Zasada ta znalazła sformułowanie w pierwszym artykule Konstytucji.

Wszystkie organa władzy państwowej funkcje swe sprawują w oparciu o masę i przy ich współudziale oraz z ich upoważnienia i pod ich kontrolą.

Państwowa i najbardziej demokratyczna forma sprawowania władzy przez masę pracującą są terenowe rady narodowe.

Postanowienia Konstytucji, stanowiące że rady narodowe są podstawowymi organami władzy państwowej, określają się o bogaty dorobek pracy i autorytet, jaki rady narodowe zyskały w dotychczasowym rozwoju. Zalażki tej formy władzy powstają w roku 1918 na bazie walk rewolucyjnych proletariatu polskiego. Zławione przez terror burżuazji powstają w nowej formie jako rady narodowe na bazie walki, jaką prowadziła masa pracująca kraju pod przewodnictwem PPR w okresie okupacji hitlerowskiej. W tym czasie rady narodowe są organem walki z faszystowskim najeźdźcą, stają się też zaczątkiem przyszłego aparatu państwowego. Ukoronowaniem ich stała się Krajowa Rada Narodowa.

Po wyzwoleniu rady narodowe odegrały dużą rolę w dziele odbudowy kraju, w walce z reakcją i podziemiem, w walce o uciśnienie siły politycznej i gospodarczej ludowego państwa.

Pełny rozwój rad był hamowany, na skutek rozdziału, jaki istniał między kompetencjami rad a organami władzy wykonawczej. Reform-

Uchwalenie Konstytucji Polskiej Ludowej — rozpoczął wicemarszałek Barcikowski — zbieżnie się w czasie z VIII rocznicą Manifestu PKWN. Do wielkopomnego Manifestu Lipnowego naród polski doświadczył po dziesięciu latach krwawych zmaganiach robotnika i chłop polskiego o zniesienie wyzysku kapitalistów i obywateli, o obalenie ich władzy, o utworzenie nowego ustroju społecznego — politycznego, odpowiadającego najwyższemu interesom i najistotniejszym dążeniom mas ludowych, wszystkich ludzi pracy. Rewolucja ludowa — demokratyczna — została uwieczniona zwycięstwem. Dziś narodowy front

walki o pokój i Plan 6-letni — jednoczy wszystkich ludzi pracy, którzy przy boku klasy robotniczej, kierowniczej siły narodu, budują socjalizm.

Następnie mówca przechrzcił o omówienia zagadnień ustroju demokracji ludowej i przeprowadza szereg porównań z ustrojem demokracji burżuazyjnej. W demokracji burżuazyjnej panuje fałsz konstytucyjny i propagandowy, maskujący faktyczną dyktaturę burżuazji.

W świetle tego, system demokracji ludowej, który ma być wyrazem moralnej wartości. Klasa robotnicza, będąc pryncypalną klasą społeczeństwa, sprawuje państwowe kierownictwo nie dla stworzenia sobie uprzywilejowanej pozycji, ale dla realizacji interesów szerokich mas pracujących, dla budowania społeczeństwa bezklasowego.

Celem władzy ludowej jest zabezpieczenie zdobyczy ludu pracującego, jego władzy i wolności przed wszelkimi siłami wrogiemi, zarówno w stosunkach międzynarodowych, jak i wewnętrznych.

Dlatego władza ludowa dba o nieustanny rozwój i wzrost sił wytwórczych kraju, to jest jego uprzemysłowienie, likwidację zacofania gospodarczego, technicznego i kulturalnego. Budowane są fabryki, szkoły, uniwersytety, nowe miasta, teatry, biblioteki, przedszkola, żłobki, kraje przechodzi do rolniczego prymitywu do kultury przemysłowej — rolniczej.

Władza ludowa organizuje gospodarkę ludową w oparciu o uspołecznione przedsiębiorstwa mające do dyspozycji środki produkcji, wymiary, komunikacji, kredyty, mając monopol handlu zagranicznego oraz mając w swym ręku własność ogólnonarodową jak: lasy, wody, transport kolejowy i powietrzny, PGR-y, POM-y, urządzenia komunalne itd.

Władza ludowa dąży do zapewnienia rozwoju i wszechstronnego zaspokajania potrzeb wytwórczych, konsumpcyjnych i kulturalnych, dbając o stały wzrost dobrobytu, zdrowotności i poziomu kulturalnego mas ludowych. A więc celem władzy ludowej jest wzrost bogactwa społecznego, prowadzenie gospodarki planowej bez kryzysów ekonomicznych i bezrobocia.

Sprawność funkcjonowania aparatu państwowego zależy od stopnia przestrzegania prawdy, o której mówi art. 4 projektu Konstytucji.

Poniżej prawa naszego państwa są wyrazem woli ludu pracującego i jego interesów, nieprzezwyciężalność prawdy, która jest w interesie i narusza ustanowiony porządek ustrojowy, zdobyty olbrzymim wysiłkiem mas.

Przemówienie posła Dachowa (ZSL)

Posł Dachow (ZSL) omawia zagadnienia uprzemysłowienia kraju i jego znaczenia dla postępu i dobrobytu wsi polskiej. Realizacja narodowych planów gospodarczych na odcinku przemysłu sprawia, że znika zacofanie, a gospodarka narodziła się w szybkim tempie.

Zagadnienie uprzemysłowienia kraju zajmuje poczesne miejsce w projekcie Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, która określa przemysł państwowy jako strzegący czynnik w przekształcaniu stosunków społeczno-gospodarczych. Rozbudowa przemysłu ma zasadnicze znaczenie dla życia całego narodu, dla sił gospodarczych i obronnych kraju, jak również ma bezpośrednie znaczenie dla mas chłopskich.

Na słabości naszego przemysłu zerował obcy kapitalista, a skutki tej słabości ponosił robotnik i pracujący chłop.

Rozwój przemysłu likwiduje przede wszystkim zmowę wsi polskiej — przedłużenie, za którym szły głód, niedza, poniewierka, okrutny wyzysk i niewola u obywateli i kulałków. Przedłużenie było także przyczyną wędrowek najwędrowszych, najbardziej przedsięwziętych elementów chłopskich za granicę — skłupiska Poloni rozrzucone po całym świecie są żywym dowodem na to, że w tym czasie w Polsce Ludowej, w warunkach wykonawczych i zarządczych, jest kolektywizm i wewnętrzna demokracja ich pracy, jest ściśle powiązanie z terenem, jest stała troska o przestrzeganie zasad praworządności ludowej.

Taki styl pracy zapewnił może sobie przedwzrost przez przyswajanie metody krytyki i samokrytyki w ocenie własnej pracy. W tym celu należy wykorzystywać krytykę płynącą z dołu od mas oraz krytykę prasową.

Projekt Konstytucji głosi, że rady narodowe wykorzystują wszelkie zasoby i możliwości terenu dla jego wszechstronnego rozwoju i coraz lepszego zaspokajania potrzeb ludności. Jakkolwiek wkład pracy rad w tej dziedzinie jest niemały, nie zmobilizowały one wszystkich dostępnych środków dla codziennego i systematycznego podnoszenia warunków bytu mas, co na-

przezwyciężenie jest nie tylko obowiązkiem obywatela, ale przede wszystkim organów władzy i administracji państwowej — mówi o tym art. 4 punkt 3 projektu Konstytucji.

Organy państwa ludowego nie pozostają w oderwaniu od mas, lecz przeciwnie opierają się w swej działalności na ich świadomości i czynnym współudziale, które jest jednocześnie kontrolą działalności tych organów. Organy państwa ludowego obowiązane są składać sprawozdania, rozpatrywać zażalenia i życzenia obywateli, wyjaśniać cele i wytyczne polityki państwa ludowego we wszystkich dziedzinach działalności państwowej.

Organy administracji państwowej, władza ludowa podlega pod kontrolę przedstawicieli ludu wybieranych do Sejmu i rad narodowych, które troszcząc się o codzienne potrzeby i interesy ludności, mają bardzo szerokie pole do działania. Takiej wszechstronnej kontroli praworządności organów państwowych nie ma i być nie może w żadnym państwie burżuazyjnym.

Dominującą cechą państwa ludowego jest to, że władzę w nim sprawuje eksploatowana dawniej większość nad znikomą eksploatacją mniejszością, w celu budowania socjalizmu. Ta właściwość określa funkcje tego państwa i metody działalności aparatu państwowego. Zaden typ państwa nie rezygnuje z zasady dialektyki wrogich klas, lecz w odróżnieniu od wszelkiego typu państw burżuazyjnych państwo ludowe stosuje przymus państwowy nie wobec mas ludowych, lecz jedynie wobec ich wrogów, wykorzystując przy tym metody przymusowego wychowania wobec opornych elementów, nie chcących się dobrowolnie podporządkować zbiorowej dyscyplinie. Znajduje to aprobatę mas pracujących.

Typ państwa i jego funkcje określa forma i działanie organów państwowych. Charakter tych organów w państwach burżuazyjnych jest zawołany monteskiuszowskią zasadą trójpodziału władzy: na władzę ustawodawczą, wykonawczą i sądowną. W istocie zaś dla państwa burżuazyjnego państwo ludowe jest nie podział władzy, lecz nadzór państwowy nad władzą wykonawczą i sądowną.

Władza państwowa w państwie typu socjalistycznego jest jednolita i niepodzielna. Zródłem jej jest jednolitość władzy klasy robotniczej i ekonomicznej państwa, która tworzy socjalistyczny system ekonomiczny i socjalistyczną własność narzędzi produkcji. Jedynolitość władzy państwowej nie wyklucza różnorodności form w jej realizacji. Projekt Konstytucji przeprowadza ści-

śle rozgraniczenie kompetencji poszczególnych organów i ustala dla każdego określony tryb działania.

Do podstaw organizacyjnych władzy ludowej należy zasada łączności organów władzy z masami ludowymi oraz centralizm demokratyczny, umożliwiający przedstawicielom ludu w Sejmie branie bezpośredniego udziału w życiu terenu, a jednocześnie występowanie w roli rzecznika interesów całego państwa.

Omawiając funkcje poszczególnych organów władzy ludowej, mówca wskazuje, że jedynym organem ustawodawczym jest Sejm. Uchwała o narodowe plany gospodarcze i budżety państwowe, powołuje Rząd i wybiera Radę Państwa. Najbliższy nowy Sejm będzie liczył ponad 400 posłów wybranych na 4 lata.

Drugim z kolei naczelnym organem władzy ludowej jest Rada Państwa. Według projektu Konstytucji wykonuje ona wolę Sejmu, szereg czynności należących do Głowy Państwa, jest więc kolegiatną Głową Państwa, co oznacza dalszą demokratyzację struktury naczelnych organów władzy państwowej. Poza tym Rada Państwa kontroluje działalność Rządu, wydaje dekrety z mocą ustawy, interpretuje ustawy oraz zatwierdza czynności dyplomatyczne; dalej — wybiera Sad Najwyższy i powołuje Prokuratora Generalnego. Do uprawnień Rady Państwa należy również zwierzchni nadzór nad radami narodowymi.

Poza Sejm i Radę Państwa jako naczelnymi organami władzy państwowej, władza ludowa powołuje naczelną organy administracji państwowej, do których należą Rada Ministrów i ministrowie. Organy administracji państwowej nie mają interesów antagonicznych w stosunku do organów kontrolujących — jak się to dzieje w państwach burżuazyjnych — służą interesom ludu i działają w całkowitej z nim harmonii. Praca ministrów, kierujących poszczególnymi resortami, jest skoordynowana, to znaczy, że jest odzwierciedleniem ogólnego kierunku politycznego.

System rad narodowych, który mówca omawia następnie — jest zbudowany ściśle według zasad centralizmu demokratycznego.

Kończąc przemówienie wicemarszałek Barcikowski podkreśla, że projekt Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest produktem wielkiego wysiłku mas pracujących i ich przedstawicieli — Komisji Konstytucyjnej. Największe do niej wkład wnieśli ci, którzy swoim nieustannym wysiłkiem w ciągu ośmiu ostatnich lat budowali nową polską rzeczywistość.

Przemówienie posła Moskwy (SD)

Posł Moskwa (SD) omawiając projekt Konstytucji podkreśla, że rzemiosło polskie w ramach frontu narodowego walki o pokój i Plan 6-letni odznaczało właściwie drogą rozwojową, zgodną z potrzebami tradycji narodu polskiego. W warunkach kapitalizmu rzemiosło polskie było wyzyskiwane przez kartelową wielką kapitalistę i lichwiarów bankową. Burżuazja demoralizując rzemiosło, przyczyniała się do zubożania rzemieślników, do ich naturalnego sojusznika — klasy robotniczej. Rady sanacyjne nie dbały o rozwój rzemiosła. Wielki kapitał wykorzystywał rad, który za pomocą ustaw i rozporządzeń krepował rzemiosło w jego walce o zapewnienie sobie egzystencji.

Na progu Polski Ludowej stanęło więc rzemiosło polskie z wielkimi stratami materialnymi i z olbrzymim obciążeniem ideologicznym burżuazji.

Polska Ludowa na przestrzeni 8 lat od Manifestu PKWN stwarzała warunki umożliwiające dokonywanie się wśród rzemiosła głębokich przemian natury zarówno ideologicznej jak i ekonomicznej. Udział rzemiosła w tworzeniu wysiłku w odbudowie kraju przyczynił się do zblizowania państwa z kierowniczą siłą narodu polskiego — klasą robotniczą, ukazując szerokie perspektywy pracy rzemiosła w ustroju budującego się socjalizmu. Wbrew wrogiej propagandzie, usiłującej nie dopuścić do rozwoju świadomości

ci politycznej wśród rzemiosła, świadomość ta wzrasta z każdym dniem, stwarzając podstawy dla przemian w strukturze organizacyjnej i ekonomicznej rzemiosła.

Po raz pierwszy w dziejach „swich” rzemiosło otoczone zostało szczególną opieką państwa, która znalazła swój wyraz w powołaniu odrębnego resortu ministerialnego dla spraw przemysłowo-rzemieślniczych. Dzięki pomocy państwa ruch spółdzielczy wśród rzemiosła znalazł sprzyjające warunki rozwoju, jako wyższa forma działalności gospodarczej.

Wkład rzemiosła w dzieło budownictwa podstaw socjalizmu stwarza podstawy wzrostu zaufania klasy robotniczej do rzemiosła. Klasa robotnicza może widzieć w nim pomocnika w walce o uciśnienie władzy ludowej w Polsce. Wyrazem tego jest uchwała Prezydium Rady z 26 kwietnia 1952 r. w sprawie usług rzemieślniczych dla wsi.

Konstytucja, która Sejm uchwalając, jest pierwszą w dziejach Polski Konstytucją całego narodu, jednoczącą całego narodu, jednoczącą w walce o pokój i realizację zadań wielkiego Planu 6-letniego.

Przemówienie posła Moskwy (SD)

Przemówienie posła Moskwy (SD)

Przemówienie posła Moskwy (SD)

Przemówienie posła Moskwy (SD)

Przemówienie posła Moskwy (SD)

Przemówienie posła Moskwy (SD)

Przemówienie posła Moskwy (SD)

Przemówienie posła Moskwy (SD)

Przemówienie posła Moskwy (SD)

Przemówienie posła Moskwy (SD)

Przemówienie posła Moskwy (SD)

Przemówienie posła Moskwy (SD)

Przemówienie posła Moskwy (SD)

Przemówienie posła Moskwy (SD)

Przemówienie posła Moskwy (SD)

Przemówienie posła Moskwy (SD)

Uprzemysłowanie kraju — potężną dźwignią umacniania spójni między miastem a wsią

Przemówienie posła Witaszewskiego (PZPR)

Art. 7 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w ust. 1 mówi:

„Polska Rzeczpospolita Ludowa opiera się na uspołecznionych środkach produkcji, wymiaru, komunikacji i kredytu, rozwija życie gospodarcze i kulturalne kraju na podstawie narodowego planu gospodarczego w szczególności przez rozbudowę państwowego przemysłu socjalistycznego, rozstrzygnięcia czynników w przekształcaniu stosunków społeczno — gospodarczych”.

Treść tego artykułu posiada ogromne znaczenie faktyczne, gdyż wytycza on kierunek rozwoju gospodarki narodowej i uznaje zasadę rozwijania gospodarki i życia kulturalnego w ramach planów narodowych w Konstytucji z 17 marca 1921 r. i w Konstytucji z kwietnia 1935 r. nie ma ani jednego sformułowania, które by petycywnie jasno i niedwuznacznie podstawy społeczne i drogi rozwojowe ówczesnej Polski. Ówczesny Sejm nie mógł i nie chciał precyzować, komu będą służyć prawa zawarte w tych konstytucjach. Ówczesna oficjalna statystyka podawała cyfry milion — bezrobotnych. Klasa robotnicza i młodzież nie miały żadnych perspektyw. Wiele polska była obrazem nędzy i ubóstwa, a Polska kapitalistycznie — obywatelska — była krajem zacofanym o niskim poziomie sił wytwórczych.

Dopiero obcięcie władzy przez masę ludową z klasą robotniczą na czele, dopiero unarodowienie średniego i wielkiego przemysłu, reforma rolna i wejście na drogę budowania socjalizmu mogło doprowadzić do potężnego rozwoju sił wy-

twórczych, do wyrównania wielkiego zacofania, do podniesienia dobrobytu i kultury narodu.

Odbudowa przemysłu i uprzemysłowanie kraju postępowało o wiele szybciej, niż w krajach kapitalistycznych, mniej zniszczonych przez wojnę. Klasa robotnicza, widząc że pracuje dla siebie, dla swego Państwa Ludowego, rozwijała szlachetnie masowe, przysposobienie do pracy. Przystąpiła ona do wykonania zadań postawionych przez Partię i Rząd.

Do nieocenionej pomocy Związku Radzieckiego odbudowa i uprzemysłowanie kraju zostały znacznie przyspieszone. Poważnym czynnikiem w rozwoju przemysłowym Polski stał się powrót Ziemi Zachodniej do macierzy. W Polsce Ludowej ziemia te rozkwitała nowym życiem, stając się terenem intensywnego uprzemysłowania i przyczyniając się do przekształcania kraju w kraj potężnego, wysoko rozwiniętego nowoczesnego przemysłu.

Osiągnięte rezultaty stworzyły dopiero podstawę dla dalszego rozwoju. By osiągnąć cel, klasa robotnicza w przemyśle budownictwie, transporcie i rolnictwie. Uprzemysłowanie kraju jest podniesieniem kultury mas pracujących, oznacza rozwój elektryfikacji, radiofonizacji, kinematografii, wydawnictw książkowych i prasy. Uprzemysłowanie, to potężna dźwignia umacniania spójni klasy robotniczej i chłopstwa pracującego. Dlatego to właśnie Konstytucja Polski Ludowej tak dobitnie mówi o konieczności rozbudowy socjalistycznego przemysłu, tego rozstrzygającego czynnika w budowaniu nowego ustroju społecznego.

Uprzemysłowanie kraju dało podniesienie wydajności pracy w całej gospodarce, w przemyśle, budownictwie, transporcie i rolnictwie. Uprzemysłowanie kraju jest podniesieniem kultury mas pracujących, oznacza rozwój elektryfikacji, radiofonizacji, kinematografii, wydawnictw książkowych i prasy. Uprzemysłowanie, to potężna dźwignia umacniania spójni klasy robotniczej i chłopstwa pracującego. Dlatego to właśnie Konstytucja Polski Ludowej tak dobitnie mówi o konieczności rozbudowy socjalistycznego przemysłu, tego rozstrzygającego czynnika w budowaniu nowego ustroju społecznego.

Uprzemysłowanie kraju dało podniesienie wydajności pracy w całej gospodarce, w przemyśle, budownictwie, transporcie i rolnictwie. Uprzemysłowanie kraju jest podniesieniem kultury mas pracujących, oznacza rozwój elektryfikacji, radiofonizacji, kinematografii, wydawnictw książkowych i prasy. Uprzemysłowanie, to potężna dźwignia umacniania spójni klasy robotniczej i chłopstwa pracującego. Dlatego to właśnie Konstytucja Polski Ludowej tak dobitnie mówi o konieczności rozbudowy socjalistycznego przemysłu, tego rozstrzygającego czynnika w budowaniu nowego ustroju społecznego.

Uprzemysłowanie kraju dało podniesienie wydajności pracy w całej gospodarce, w przemyśle, budownictwie, transporcie i rolnictwie. Uprzemysłowanie kraju jest podniesieniem kultury mas pracujących, oznacza rozwój elektryfikacji, radiofonizacji, kinematografii, wydawnictw książkowych i prasy. Uprzemysłowanie, to potężna dźwignia umacniania spójni klasy robotniczej i chłopstwa pracującego. Dlatego to właśnie Konstytucja Polski Ludowej tak dobitnie mówi o konieczności rozbudowy socjalistycznego przemysłu, tego rozstrzygającego czynnika w budowaniu nowego ustroju społecznego.

Uprzemysłowanie kraju dało podniesienie wydajności pracy w całej gospodarce, w przemyśle, budownictwie, transporcie i rolnictwie. Uprzemysłowanie kraju jest podniesieniem kultury mas pracujących, oznacza rozwój elektryfikacji, radiofonizacji, kinematografii, wydawnictw książkowych i prasy. Uprzemysłowanie, to potężna dźwignia umacniania spójni klasy robotniczej i chłopstwa pracującego. Dlatego to właśnie Konstytucja Polski Ludowej tak dobitnie mówi o konieczności rozbudowy socjalistycznego przemysłu, tego rozstrzygającego czynnika w budowaniu nowego ustroju społecznego.

Uprzemysłowanie kraju dało podniesienie wydajności pracy w całej gospodarce, w przemyśle, budownictwie, transporcie i rolnictwie. Uprzemysłowanie kraju jest podniesieniem kultury mas pracujących, oznacza rozwój elektryfikacji, radiofonizacji, kinematografii, wydawnictw książkowych i prasy. Uprzemysłowanie, to potężna dźwignia umacniania spójni klasy robotniczej i chłopstwa pracującego. Dlatego to właśnie Konstytucja Polski Ludowej tak dobitnie mówi o konieczności rozbudowy socjalistycznego przemysłu, tego rozstrzygającego czynnika w budowaniu nowego ustroju społecznego.

Uprzemysłowanie kraju dało podniesienie wydajności pracy w całej gospodarce, w przemyśle, budownictwie, transporcie i rolnictwie. Uprzemysłowanie kraju jest podniesieniem kultury mas pracujących, oznacza rozwój elektryfikacji, radiofonizacji, kinematografii, wydawnictw książkowych i prasy. Uprzemysłowanie, to potężna dźwignia umacniania spójni klasy robotniczej i chłopstwa pracującego. Dlatego to właśnie Konstytucja Polski Ludowej tak dobitnie mówi o konieczności rozbudowy socjalistycznego przemysłu, tego rozstrzygającego czynnika w budowaniu nowego ustroju społecznego.

Uprzemysłowanie kraju dało podniesienie wydajności pracy w całej gospodarce, w przemyśle, budownictwie, transporcie i rolnictwie. Uprzemysłowanie kraju jest podniesieniem kultury mas pracujących, oznacza rozwój elektryfikacji, radiofonizacji, kinematografii, wydawnictw książkowych i prasy. Uprzemysłowanie, to potężna dźwignia umacniania spójni klasy robotniczej i chłopstwa pracującego. Dlatego to właśnie Konstytucja Polski Ludowej tak dobitnie mówi o konieczności rozbudowy socjalistycznego przemysłu, tego rozstrzygającego czynnika w budowaniu nowego ustroju społecznego.

Uprzemysłowanie kraju dało podniesienie wydajności pracy w całej gospodarce, w przemyśle, budownictwie, transporcie i rolnictwie. Uprzemysłowanie kraju jest podniesieniem kultury mas pracujących, oznacza rozwój elektryfikacji, radiofonizacji, kinematografii, wydawnictw książkowych i prasy. Uprzemysłowanie, to potężna dźwignia umacniania spójni klasy robotniczej i chłopstwa pracującego. Dlatego to właśnie Konstytucja Polski Ludowej tak dobitnie mówi o konieczności rozbudowy socjalistycznego przemysłu, tego rozstrzygającego czynnika w budowaniu nowego ustroju społecznego.

Uprzemysłowanie kraju dało podniesienie wydajności pracy w całej gospodarce, w przemyśle, budownictwie, transporcie i rolnictwie. Uprzemysłowanie kraju jest podniesieniem kultury mas pracujących, oznacza rozwój elektryfikacji, radiofonizacji, kinematografii, wydawnictw książkowych i prasy. Uprzemysłowanie, to potężna dźwignia umacniania spójni klasy robotniczej i chłopstwa pracującego. Dlatego to właśnie Konstytucja Polski Ludowej tak dobitnie mówi o konieczności rozbudowy socjalistycznego przemysłu, tego rozstrzygającego czynnika w budowaniu nowego ustroju społecznego.